

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Onze Vogels

nummer 12
december 2012

■ Roodflanklori ■ Indigovink

D

n

- 04** De Indigovink **06** De Roodflanklori **11** Column voorzitter
12 EFV Middelharnis **15** Vogelkunde **16** Rijstvogels Mokka-/Roodbruin
19 Jeugdpagina **20** Jubilerende keurmeesters **22** Door de ogen van de
 keurmeester: de Japanse meeuw **25** Column keurmeester
26 Melanine in dit millennium deel 2 **29** Verschil moet er wezen
31 Bondsmededelingen **33** NBvV info **34** Kalenderartikel

D

n

Foto voorpagina: Putter in de winter Foto: Piet de Dreu

NBvV
colofon

Uitgever: Onze Vogels is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 30.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 32.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 540 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden: iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 35,- per jaar.

Abonnementenprijs: Nederland € 26,- (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd), België € 28,-, priority Europa € 60,-, Landen buiten Europa € 90,-. Verspreid lid buitenland: bovengemelde bedragen met € 10,- verbuigen. Het abonne

nementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

Adres: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom, tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl
 ABN/AMRO bank: 46.89.59.262, BIC: ABNANL2A, IBAN: NL55ABNA0468959262
 ING bank: 11.48.324, BIC: INGBNL2A, IBAN: NL96INGB0001148324
 T.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers. De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

Redactie: Albert Zomer (algemene kopij en interviews), Pieter van den Haoven (tropen), Jan de Heuine (eindredactie en zamkamaris), Henk van der Wal (postuurkamaries), Theo van Kollenburg (kleurkamaries), Ger Essenberg (vruchten-, insecten- en nectareters), Piet Onderdelinden (eindredactie en kamstaveis), John van der Jagt (Europese cultuurvogels), Tino Simons (eindredactie), Hans van der Stroom (redactiecoördinatie en jeugd), Klaus Snijder en Wil Groot (telatcorrectie).

Redactieadres: Bondsbureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.
 Tel. 0164-235007 e-mail: hantwastroom@nbvv.nl

Zakelijke advertenties: Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij René van Loon, via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of geselten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

Vormgeving: Aad Koeleman, X-Media Solutions, Doetinchem.

Drnk: Senefelder Misset B.V., Doetinchem

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

Beëindiging lidmaatschap: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bondsbureau.

Terug van weggeweest!

De indigovink

Als kweker van zebrovinken heb ik een voorkeur voor een broedperiode die loopt van november tot mei. Daarna gaan alle zebrovinken in buitenvolières en heb ik daar een aantal maanden vrijwel geen werk aan.

Om ook in de zomerperiode toch wat (nieuw) leven in de brouwerij te hebben, probeer ik ook met andere soorten vogels te kweken. De Amerikaanse kleurvinken (*passerina's*) en met name de indigovink hebben me altijd gefascineerd. Wat is er dan zo bijzonder aan de indigovink? In de winterperiode zijn man en pop bruin van kleur en hebben ze wel wat weg van een kleine huismus. In het voorjaar kleurt de man echter prachtig blauw. Daarmee is hij een van de weinige vogels die een dergelijke kleur van nature heeft. Doordat er al een lange periode een exportstop geldt vanuit Amerika, zijn deze vogels in de jaren zeventig geleidelijk aan uit de volières verdwenen. Toen ze overigens nog ruim beschikbaar waren, werden er weinig

serieuze pogingen gedaan om met deze vogels te kweken en verdwenen ze meestal in een gezelschapsvolière waarbij er met name vraag was naar mannen vanwege hun kleur en zang. Ik ben enige jaren op zoek geweest naar deze vogels maar kon er niet aankomen. De laatste jaren worden er echter af en toe vogels aangeboden. Met name in België wordt er inmiddels op redelijke schaal met deze vogels gekweekt. Dit is waarschijnlijk mede mogelijk gemaakt door een aantal recente importen van vogels die op een of andere wijze in België zijn beland. Nu deze vogels weer beschikbaar zijn, moest ik toch wel even slikken van de prijzen. Prijzen van € 800 per koppel waren niet ongebruikelijk. Gelukkig kon ik van een kweker uit België in

maart 2012 tegen een sportieve prijs een onverwant koppel overnemen. De man van dit koppel had hij in 2011 gekweekt maar hij heeft deze vogel niet kunnen ringen omdat hij destijds met vakantie was. De pop was wel geringd en is geboren in 2010.

Doorkleuren

Na een thuisreis van ruim 3 uur heb ik de vogels eerst in een grote broedkooi geplaatst. Als zaad geef ik ze een mengsel van zaden voor kleine parkieten, tropische vogels en kanaries. Door ze in een kooi te plaatsen kon ik ze goed in de gaten houden. Het viel me op dat de vogels vrij rustig waren en in prima conditie verkeerden. Het verschil tussen man en pop was goed te zien. De man is wat groter en was bovendien al wat vlekkelig blauw. Dit jaar is hij niet verder blauw doorkleurd. Pas na 2 jaar zijn de mannen volledig op kleur dus ik hoop dat in 2013 mijn "vlekkelige" man helemaal blauw kleurt. Nadat ik na 1 week had geconstateerd dat de vogels prima in orde waren, heb ik ze vervolgens in een beschutte buitenvolière geplaatst. Deze heeft een oppervlakte van 2 bij 2 meter. De volière is volledig voorzien van een overkapping. In de volière heb ik een oude kerstboom en een oude conifeer geplaatst. Aan de buitenkant van de volière is voldoende beplanting aanwezig zodat de vogels goed beschut zitten. Begin mei ben ik de hoeveelheid dierlijk voer gaan opvoeren. Dit voer bestond met name uit (diepvries) pinkies en buffalowormen en enkele verse meelwormen. Op deze wijze komen ze in broedconditie. Als nestmogelijkheden had ik enkele voorgevormde stalen nestmandjes in de kerstboom en conifeer bevestigd. Na raadpleging van eerdere kweekverslagen heb ik deze nestgelegenheden op een

hoogte van circa 1 meter opgehangen. Als nestmateriaal heb ik wat hooi en kokosvezel verstrekt.

Pech

Eind mei zag ik dat de pop in de kerstboom met kokosvezel een nestje had gebouwd in een van de mandjes. Het was een simpel en klein nestje. Op 28 mei werd het eerste van vier eieren gelegd. Deze eieren zijn gebroken wit van kleur en zijn iets groter dan die van zebra-vinken. Vanaf de dag dat het derde ei is gelegd, broedt de pop. De man bemoeit zich in die fase niet met het broedproces. Wel is hij de hele dag druk bezig met fluiten. Na een paar dagen zag ik dat het nest wat was afgezaakt van de tak waaraan het was bevestigd. Ik twijfelde of ik het nest opnieuw moest bevestigen maar gokte er op dat het nest het wel zou houden. Foute gok (!!!), want een paar dagen later lag het nest op de grond en alle eieren waren kapot. Gelukkig zat de pop niet lang bij de pakken neer. Op 10 juni werd opnieuw een ei gelegd in een ander nest dat in de conifeer was bevestigd. De in totaal 4 eieren werden door de pop bebroed en na 13 dagen nadat het eerste ei is gelegd, kwamen er twee jongen uit. In de periode dat de pop zat te broeden heb ik de vogels vrij weinig dierlijk voer gegeven. De Belgische kweker waar ik de vogels van had overgenomen waarschuwde me namelijk dat teveel dierlijk voer de broeddrijf dusdanig doet toenemen dat ze daardoor de jongen uit het nest gooien. En ja hoor, na 2 dagen vond ik beide jongen dood op de grond.

Succes

Blijkbaar hadden de vogels even nodig om hiervan te bekomen, maar op 6 juli legde de pop opnieuw een ei. Dit nest bleef beperkt tot 2 eieren waarvan er slechts 1 bevrucht was. Tijdens de broedperiode heb ik geen levend voer meer verstrekt. Hoe zou het nu gaan als dit ei uitkwam? De geplande zomervakantie van 1 week was echter aangebroken en 3 dagen voor het ei zou uitkomen, vlogen we naar Tenerife. Gelukkig wilde buurvrouw Truus de vogels verzorgen en ik had zakjes met pinkies en buffalowormen in de diepvries gelegd zodat de buurvrouw deze vanaf 19 juli zou kunnen verstrekken.

Terug van vakantie was ik natuurlijk benieuwd naar de nestinhoud van de indigovinken. Tot mijn genoegen trof ik een jong aan dat inmiddels vijf dagen oud was. Ik heb hem diezelfde dag nog geringd. De ring heb ik met Hansaplast afgeplakt. Ik zorgde ervoor dat er steeds voldoende dierlijk voer beschikbaar was, dat prima werd opgenomen. Toen het jong 10 dagen oud was, heeft hij het nest verlaten. De eerste dag na het uitvliegen bleef hij in de conifeer zitten maar in de volgende dagen zat hij steeds op een andere plek, vooral in de kerstboom. Vanaf het moment van uitvliegen ging de man zich nadrukkelijk bemoeien met het voeren van het jong.

En verder

Een week nadat het jong was uitgevlogen, begon de pop met een volgend nest. Ze gebruikte hiervoor weer hetzelfde nestmandje in de conifeer en legde in totaal 3 eieren. Ik besloot het nu anders aan te pakken. Twee dagen voordat de eieren zouden uitkomen heb ik de man met het jong in de naastgelegen volière geplaatst. De vogels konden elkaar daardoor wel horen en zien. Van de eieren kwam er 1 jong uit. Deze werd keurig door de pop gevoerd en is na 5 dagen geringd. Een dag later heb ik de man teruggeplaatst bij de pop. Dit ging zonder problemen. Het eerste jong was toen inmiddels ruim 5 weken oud en was volledig zelfstandig. Op 16 augustus is het tweede jong uitgevlogen. Ik vond het toen welletjes en heb alle nestgelegenheden verwijderd. Dat was overigens niet nodig want een paar dagen later vielen zowel de man en de pop in de rui. Ook het tweede jong werd prima gevoerd en is inmiddels zelfstandig. Het ging allemaal niet eenvoudig maar uiteindelijk ben ik toch blij met twee jonge indigovinken. Ik hoop dat ze de winter goed doorkomen. Ze zijn goed bestand tegen het Nederlandse klimaat dus het verblijf in een buitenvolière voorzien van een binnenhok moet weinig problemen opleveren. Daar ik voldoende ruimte heb wil ik volgend jaar met twee koppels gaan kweken. Ik hoop dat ik door ruiling van mijn jonge vogels een tweede onverwacht koppel kan samenstellen, en uiteraard kijk ik er naar uit dat mijn man in 2013 prachtig blauw gaat kleuren. <

Kweken met de Roodflanklori (*Hypocharmosyna placentis placentis*)

Sinds twee jaar ben ik in het bezit van een stelletje roodflanklori's, te weten de nominaatvorm *Hypocharmosyna p. placentis*. Ik kocht de vogels via een advertentie bij een particuliere kweker. Het was volgens de kweker een bewezen stelletje. De reden dat ze weg gingen was een verhuizing. De vogels waren bij hem gehuisvest in een ruime broedkooi en hadden de beschikking over een L-vormig nestblok met een diepte van 30 cm. en een bodemoppervlak van 15 x 15 cm. Omdat hij toch stopte met de vogels mocht ik het nestblok van de vogels meenemen.

Voordat ik over ging tot aanschaf van de roodflankjes had ik mij natuurlijk al flink ingelezen en de nodige notities gemaakt over deze soort. Mijn (kweek) ervaringen die ik de laatste twee jaar opdeed in samenhang met de notities die ik optekende uit de beschikbare literatuur bleek een prima basis voor het schrijven van dit artikel.

Kenmerken en systematiek

Vroeger vielen de kleine lori's allemaal onder het geslacht *Charmosyna*. Maar om duidelijk aan te geven dat er ook bij deze kleine lori's verschillende ontwikkelingsstappen te onderscheiden zijn, zijn deze lori's nu ondergebracht in het geslacht *Hypocharmosyna*.

Het geslacht *Hypocharmosyna* omvat alle groene 'lorikeets' waarbij we ook verschillende ondergroepen onderscheiden, zoals:

- de groene soorten met een uitsluitend blauwe koptekening (*H. meeki*, *H. toxopei*, *H. diadema*);
- de groene soorten met een voornamelijk rode koptekening (*H. palmarum*, *H. rubrigularis*, *H. amabilis*);
- de groene soorten met een blauwe, rode en gele koptekening (*H. rubro-notata*, *H. placentis*).

De eerste twee groepen spelen geen belangrijke rol omdat ze binnen de liefhebberij nagenoeg niet voorkomen. Het zijn soorten die alleen op verschil-

Verklaring van de wetenschappelijke namen:

Hypocharmosyna: iets minder dan het geslacht *Charmosyna*.

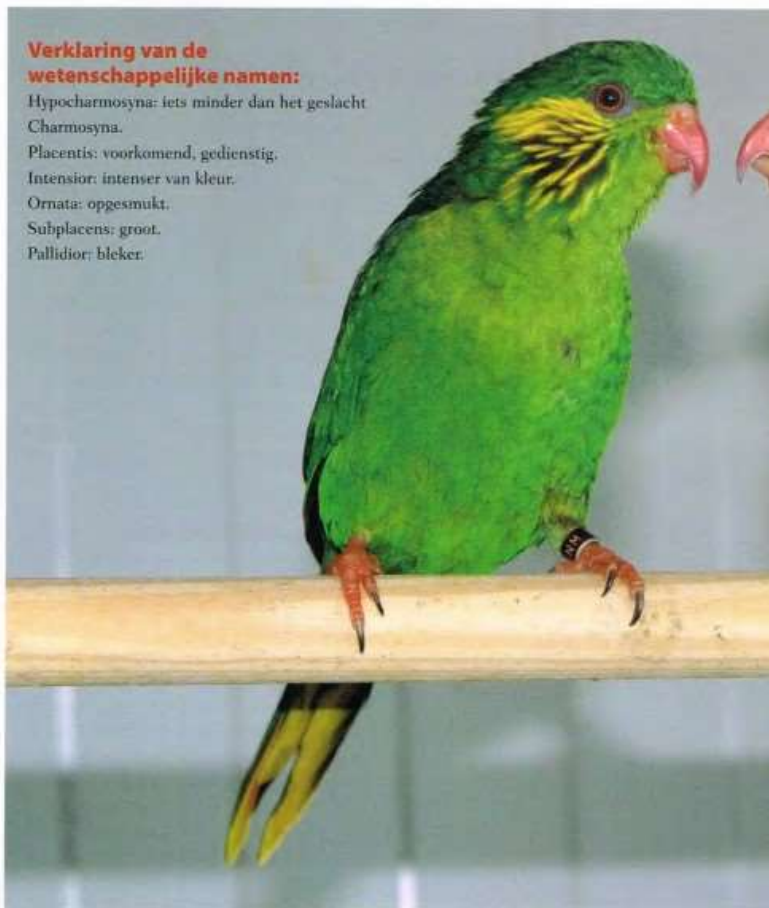
Placentis: voorkomend, gediensstig.

Intensior: intenser van kleur.

Ornata: opgesmukt.

Subplacens: groot.

Pallidior: bleker.

lende (geïsoleerde) eilanden voorkomen en gedeeltelijk sterk met uitsterven bedreigd zijn. De derde groep daartegen is in de kweek wel bekend, met name de roodflanklori, *H. placentis*. Dit artikel beperkt zich daarom tot deze soort.

Hypocharmosyna placentis
(Temminck 1835)

Roodflanklori

Ondersoorten:

- *Hypocharmosyna placentis placentis*
- roodflanklori
- *Hypocharmosyna placentis intensior*
- Halmahera-roodflanklori
- *Hypocharmosyna placentis ornata*
- prachtroodflanklori

- *Hypocharmosyna placentis subplacens*
- groenstuitlori
- *Hypocharmosyna placentis pallidior*
- Solomon-roodflanklori

Hypocharmosyna placentis placentis
(Temminck 1835)

Roodflanklori

Formaat: 18 cm.

Ringmaat: 4,5 mm.

Man: de algehele lichaamskleur is groen. Het voorhoofd en de kruin zijn geelgroen. De teugel, de wangen, de ondervleugeldekveren en de zijkanten van de borst zijn rood. De bevedering rond de oren is blauw. De stuit is blauw. De staart is aan de bovenzijde groen en loopt uit naar een oranjegele punt. De onderzijde van de staart is geel. De smalle naakte oogring is donkergrijs, de iris oranje. De vogels bezit-

ten een rode snavel en oranjebruine poten.

Pop: zij lijkt wel wat op de man maar de rode bevedering op de wangen, de flanken en het ondervleugeldek ontbreekt. Het voorhoofd en de kruin zijn groen. De bevedering rond de oren is blauwachtig zwart met een gele streep-tekening.

Hypocharmosyna placentis intensior
(Kinnear 1928)

Halmahera-roodflanklori

Formaat: 17,5 cm.

Ringmaat: 4,5 mm.

Man en pop: lijken op de nominaatvorm maar ze zijn in hun geheel donkerder groen van kleur. Voorhoofd en kruin van de man zijn bij deze ondersoort meer groen dan geelgroen. Verder is de stuit bij *H. p. intensior* meer violetblauw dan blauw.

Hypocharmosyna placentis ornata
Mayr 1940

Prachtroodflanklori

Formaat: 17 cm.

Ringmaat: 4,5 mm.

Man en pop: lijken op de nominaatvorm maar alle rode en blauwe veervelden zijn uitgebreider en intenser van kleur. Ze zijn daardoor een bijzonder prachtige versie van de nominaatvorm.

Hypocharmosyna placentis subplacens (Sclater 1876)

Groenstuitlori

Formaat: 17 cm.

Ringmaat: 4 – 4,5 mm.

Man en pop: lijken op de nominaatvorm maar de stuit is groen.

Hypocharmosyna placentis pallidior
(Rothschild & Hartert 1905)

Solomon-roodflanklori

Formaat: 17 cm.

Ringmaat: 4,5 mm.

Man en pop: lijken op de nominaatvorm maar de totale bevedering is bleker van kleur. De groene bevedering is meer geelachtig en het blauw van de oorstreek is minder intensief van kleur. Verder heeft *H. p. pallidior* een groene stuit.

Herkomst, leefwijze en status

H. p. placentis: Ambelau, Ceram, Ambon, Panjang, Tayandu, de Kai- en Aru-eilanden en zuidelijk Nieuw-Guinea.
H. p. intensior: de Indonesische eilan-

foto links: Paartje roodflanklori's, rechts de man en links de pop

foto geheel boven: Parende roodflanklori's

foto boven: Roodflanklori mannetje, 5 weken oud

Ouderpaar met pas uitgevlogen jong

den Halmahera, Obi en Gebe.
H. p. ornata: de westelijke Papoea-eilanden.
H. p. subplacensis: Oost- en Noord-Nieuw-Guinea, Irian Jaya en Indonesië.
H. p. pallidor: Woodlark-eiland, de eilanden behorend tot de Bismarck-archipel en het eiland Nuguria in Papoea-Nieuw-Guinea. Verder is de soort nog te vinden op het eiland Bougainville.
 De vogels bewonen bosgebieden, savannen en mangroven maar worden ook gezien in de nabijheid van dorpen en tuinen. Buiten de broedperiode leven ze in kleine groepen van tien tot twintig vogels. Ze houden zich vooral op in de kruinen van bloemdragende bomen. Hun voedsel bestaat in hoofdzaak uit nectar, bloesems, bessen, zaden, pollen en waarschijnlijk zachte vruchten. Status: veilig. De populatie omvat meer dan 500.000 vogels en is stabiel (Juniper/Parr 1998).

Voeding

Roodflanklori's zijn vogels die hoofdzakelijk bloesems, nectar, bladknoppen en verschillende soorten zachte vruchten en insecten eten. Ze stellen dan ook hele andere eisen aan de voeding dan de meeste andere kromsnavels. Gelukkig zijn er heden ten dage diverse volwaardige kant-en-klaarvoeders voor lori's en andere zachtvoereters in de handel. In de meeste gevallen zijn ze hier dan ook prima op te houden. De betreffende voeders kunnen variëren van korrelig tot poedervormig en moeten worden aangelengd met water.

De voeding die ik geef is een recept die ik ooit kreeg van een goede vriend van mij, de heer F. Beswerda. Dit recept

ziet er als volgt uit:

- 50% moes van fruit en groente. Deze wordt gemaakt van appels, peren, aardbeien, ananas, wortelen, komkommers en andere groenten- en fruitsoorten die op het moment beschikbaar zijn (geen bananen en sinaasappelen, deze kunnen namelijk darmstoornissen veroorzaken);
- 25% mengsel (als voorbeeld 1,5 kg) van 300 gram zevengranenvlokken, 200 gram Nutrix rijstbloem, 250 gram insectenvoer, 250 gram eivoer, 500 gram druivensuiker, twee flinke eetlepels honing, een lepelje multivitamine en twee maatschepjes kalkpreparaat;
- 25% kant en klaar lorivoer (Lory Naturel+ van J. Hubers).

Bovenstaand mengsel wordt vervolgens aangelengd met water tot het de dikte van yoghurt heeft bereikt. Per keer maak ik een portie aan voor vier dagen en bewaar deze in de koelkast. Het is belangrijk om het voedsel van roodflanklori's in vrij zware voerbakjes aan te bieden. Dit voorkomt dat

de vogels ze omgooien of ermee gaan spelen, wat ze graag doen. Tevens is het van belang dat het voer niet te dik is. Bij het oplikken met de penseeltong steken ze de snavel er vrij diep in. Hierbij komt voer op de bevedering wat ze vervolgens verwijderen door met de kop te schudden. Bij een te dik voer zullen de resten van de kop spatten en overal in de volière terecht komen. Daarnaast zullen er bij een te dik voer voedselresten aan de snavel blijven kleven, die daarop op den duur een korst kunnen vormen. Dit kan op zijn beurt weer aanleiding geven tot vervelende schimmelinfecties.

Huisvesting

Een volière voor roodflanklori's dient een minimale lengte te hebben van 1 tot 2 m., een breedte van 0,60 m. en een hoogte van ca. 2 m. Als het echt niet anders kan dan kunnen roodflanklori's eventueel ook worden gehuisvest in ruime kweekkooien van minimaal 200 x 50 x 50 cm (lxbxh). Een lange volière voor deze vogels is niet echt nodig omdat roodflanklori's,

Bijzonderheden

De vogels gaan meestal pas na het tweede ei broeden, soms zelfs wel eens na zes of zeven dagen. De broedduur bedraagt 24 dagen maar 26 tot 27 dagen is niet ongewoon. Bij jonge vogels is al vrij vroeg het geslacht vast te stellen. De jonge mannen laten namelijk al spoedig enkele rode veertjes aan de onderkant van de vleugels zien. Bij poppen komt dit nooit voor. Jongen zijn veelal na negen maanden geslachtsrijp. Waarschijnlijk komen naast de nominatform alleen *H. p. ornata* en de *H. p. subplacensis* in Europa voor. Door onwetendheid zijn verschillende ondersoorten met elkaar gekruist. In Europa komen in ieder geval vier van de vijf ondersoorten voor. Door onwetendheid hebben er kruisingen plaatsgevonden tussen aparte blauwstuitversies.

net als trouwens alle lori's, geen typische vliegers zijn. Ze houden meer van klauteren, springen en klimmen. De volière dient daarom klimbomen, dikke stukken touw en ander speelgerei te bevatten. Verder moet het verblijf gemakkelijk schoon te houden zijn, dit in verband met de dunne ontlasting. Dit betekent dat de wanden en de vloeren het best van gladde materialen, bijvoorbeeld trespas of tegeltjes kunnen zijn vervaardigd. Roodflanklori's dienen het gehele jaar door een (dikwandig) broedblok tot hun beschikking te hebben omdat ze hier niet alleen in broeden maar er ook de nachten in doorbrengen. Het nachtverblijf dient verwarmd te kunnen worden. Het is aan te bevelen de temperatuur niet onder 15°C te laten komen. Omdat ze het gehele jaar door broeden is het noodzakelijk dat de kweekruimte over een kunstmatige verlichting beschikt. Deze schept de mogelijkheid om de

Jong mannetje 8 weken oud

Roodflanklori pop

dagen (kunstmatig) te verlengen tot minimaal 12 uur en biedt daarmee gelegenheid aan de oudervogels om hun jongen over de dag voldoende voer aan te bieden. Voor buitenvolières is het van belang dat de ondergrond goed gedraineerd is, zodat de dunne uitwerpselen gemakkelijk kunnen worden weggespoeld. Een goede ondergrond hiervoor is een flinke laag grof grind. Dit is met een tuinslang gemakkelijk schoon te spuiten en ook kan het vrij eenvoudig omgeharkt worden. De vogels moeten steeds de beschikking hebben over vers badwater. Een geschikte bodembedekking voor binnenvlijgen en broedkooien is grof zaagsel, hennepvezel, kattenbakgrit e.d. Sommige kwekers houden de vogels ook wel op gaas. De kans op het verspelen van nagels wordt hier echter wel door vergroot.

Kweek algemeen

Het nest- c.q. slaapblok dient een afmeting te hebben van ca. 35 cm hoog met een bodemoppervlak van 15 x 15 cm. Het invlieggat moet een diameter hebben van ongeveer 5 cm. Vanwege eventuele kou dient het nestblok dikke wanden te hebben. Mijn ervaring is dat roodflanklori's ook goed kweken in horizontale 'agaporniden'-blokken. Om de vogels te helpen bij het in- en uitgaan van het blok is het raadzaam de binnenzijde (van een verticaal blok) onder het invlieggat te voorzien van een strookje gaas of krammen. Verder is het handig om op ongeveer 10 cm boven de bodem een inspectieluikje aan te brengen.

Als nestmateriaal dient een laag houtspaanders in het blok te worden aangebracht. Deze laag mag niet te dik zijn en moet flink worden aangestampt zodat eventueel gelegde eieren niet in de houtkrullen wegzakken. De pop legt meestal twee eieren per broedsel. De broedtijd bedraagt ca. 24 dagen. Als er jongen zijn dient, vanwege de dunne ontlasting, met enige regelmaat het nestmateriaal te worden verversd. De jongen vliegen na ca. zeven weken uit. Na het uitvliegen worden ze nog enkele weken (bij)gevoerd. Drie weken na het uitvliegen zijn ze als zelfstandig te beschouwen.

Mijn kweekervaring met de roodstuitlori

Zoals in de inleiding reeds opgemerkt kocht ik de vogels bij een particuliere kweker. Eenmaal thuis gekomen met de 'roodflankjes' liet ik de vogels los in een vluchtje van 0,75 m. breed, 1,00 m. diep en 2,00 m. hoog. De eerste paar maanden gebeurde er weinig. Wel viel het mij op dat de vogels erg schrikachtig en schuw waren. Na ongeveer een half jaar kon ik de eerste broedactiviteiten waarnemen. Er werd met grote regelmaat langdurig (en met veel kabaal) gepaard. De schuwheid die de vogels eerder lieten zien was nu voor een groot deel verdwenen. Na enkele weken lagen er twee eitjes in het L-vormig nestkastje. De eerste dagen gingen de vogels niet over tot het bebroeden van de eitjes, iets wat vrij normaal is voor deze soort zo had ik gelezen. Het duurde zes dagen alvorens de vogels vast gingen zitten te broeden. De twee eitjes bleken bevrucht en na ca. 24 dagen broeden lag er een jong in het nestblok. Het tweede eitje kwam helaas niet uit. Het jong groeide in het begin erg langzaam maar dat schijnt bij deze soort normaal te zijn. Toch stierf dit jong op een leeftijd van ca. 3 weken. De oorzaak was mij onbekend. Enkele maanden later begonnen de vogels opnieuw te paren en werden er opnieuw twee eitjes gelegd. Ook nu kwam er maar één eitje uit. Helaas ging ook dit jong na ca. 3 weken dood. Inmiddels had ik wel zo mijn bedenkingen gekregen over het L-vormige broedblok. Naar mijn mening was er maar heel weinig ventilatie in het blok. Ik besloot daarom om de vogels een horizontaal (agaporniden)blok te geven in de hoop dat dit tot verbetering zou leiden. Het nieuwe blok werd al snel door beide vogels geaccepteerd en nadat er weer 2 eitjes waren gelegd gingen de vogels op 17 juni 2012 vast zitten te broeden. Op 9 juli werd het eerste jong geboren, helaas kwam ook dit keer het tweede eitje niet uit. Maar in tegenstelling tot beide andere keren groeide dit jong wel voorspoedig op. Op een leeftijd van 52 dagen, dus na ruim 7 weken, vloog het jong uit. In het begin nog wat onwennig maar inmiddels blijft hij rustig tussen beide ouders op stok zitten als er mensen in de nabijheid van de volière komen. <

Vogelkunde deel 17

Actualiteit

In een klein aantal voorgaande afleveringen zijn we ingegaan op enkele actuele vogelzaken. Stuk voor stuk zaken, die mede ook op ons terrein liggen en ons kunnen raken. Anderzijds ook zaken, die voor vogelhouders/kwekers eerder zijpaden betekenen bij de hobby.

Daarom willen we snel weer terug naar onze meer vertrouwde hoofdweg. Naar de vogels dus, die we heel dichtbij ons hebben.

Invalshoek

Als vogelhouder, kweker en tentoonsteller, zijn we uitermate bezig, met uiterlijk zichtbare kenmerken bij vogels. Vrijwel allemaal zullen we ervan op de hoogte zijn, hoe dat uiterlijk moet zijn, volgens omschrijvingen in de standaardreizen.

Om daar naar toe te kunnen werken, hebben we veelal de beschikking over eigen ervaring, met enige kennis betreffende erfelijkheidsregels. Naast 'vogelliefde' en een 'goede kijk' op vogels, kun je daarmee als gemotiveerde vogelliefhebber wel aan de slag.

Dan is er soms ineens toch behoefte aan een verklaring voor een bepaalde onverwachte gebeurtenis in dit hobbyverband.

Een bijzonder slecht kweekseizoen, afwijkend vogelgedrag enz. zijn voorbeelden die algemeen bekend zijn. Wellicht kunnen we hierbij aansluiten met een onderwerp als "Symmetrie in de natuur".

Symmetrie algemeen

Het verschijnsel dus, dat de ene helft het spiegelbeeld is van de andere. Erg veel voorkomend in de gehele levende natuur. Bij planten zijn het onder meer de blaadjes of bloemen, of de zaden, bessen of vruchten die een symmetrische vorm vertonen.

Voor wat betreft de dieren, kunnen we natuurlijk net zo goed naar onszelf kijken.

Zo is het bij ons hoofd, met ogen en oren, verder bij onze armen met handen, en benen met voeten allemaal netjes gelijk verdeeld over linker- en rechterzijde. Ook zelfs inwendig is er sprake van symmetrie. We richten ons hierbij uiteraard op vogels, waarbij uitsluitend zichtbare symmetrie in de bevedering voorop staat.

Symmetrische bevedering

Bij vogels is dit zo algemeen, dat de meesten van ons er niet bij stil zullen staan.

Het is er gewoon; van nature!

Zowel in de natuur bij ekster, kievit, houtduif, merel, putter, kneu enz. als bij onze kanaries, tropen of cultuurvogels.

Voor ons is ook een bekend gegeven dat bevedering veranderlijk is. Dat kan verband houden met leeftijd als o.m. jeugdkleed en volwassenkleed.

Daarvoor zijn er invloeden van ruiperioden, jaargetijden of seizoenen zoals op zomerkleed en winterkleed.

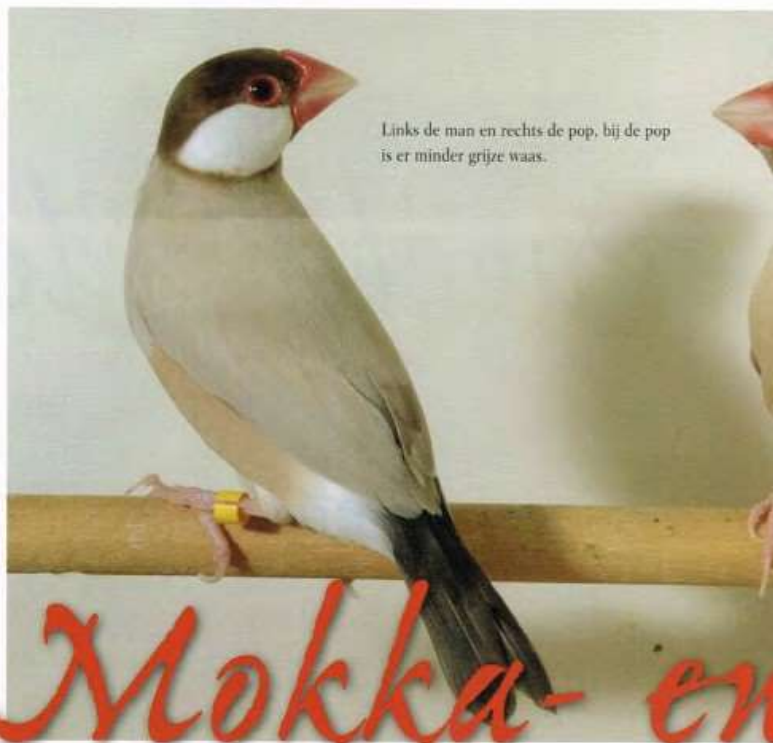
Daarenboven treden er verschillen op in kleurpatronen, kleurdiepten of intensiteit (mannen: kneu, vink en sys).

Nog meer bijzonder zijn het verschijnen van geheel soorteigen sierverenpakketten.

Daarbij valt te denken aan een kuif, een kraag, speciale staartveren enz. enz., maar altijd symmetrisch aanwezig. Natuur heeft duidelijk voorkeur voor symmetrie! Samenvattend mogen we gezien het voorgaande wel stellen, dat de bevedering bij vogels het meest veranderlijke uiterlijke kenmerk is. Voor ons ook het meest beïnvloedbare kenmerk!

In de hierna volgende artikelen, willen we bij deze, bijna vanzelfsprekende natuurlijke symmetrie, wat kritische vragen opwerpen. <

Lange tijd zijn er ondanks dat er toch veel met rijstvogels gekweekt worden bijna geen nieuwe mutaties ontstaan. De Mokka-bruine en de Roodbruine waren een van de eerste mutaties samen met de witte en de bonte vogels. We maakten toen geen onderscheid tussen mokka- en roodbruin maar noemde het isabel.

Links de man en rechts de pop, bij de pop is er minder grijze waas.

De Mokka- en Roodbruine

Kweken met Rijstvogels deel 2

Eind jaren zeventig kwam ik in aanraking met deze mutant die toen er wel iets anders uitzag dan de huidige vogels.

Jaren lang werd deze Mokka-bruine als Isabel gekeurd, maar door proefparingen met de Japanse meeuw kwamen we er achter dat dit niet juist was. Wat blijkt, de vererving is gelijk aan die van de Japanse meeuw n.l. een MM reeks met Zwartbruin, Mokka-bruin en de Roodbruin. Naar de rijstvogel vertaald naar Wildkleur, Mokka-bruin en Roodbruin. In die volgorde is het verervings rijtje op te noemen. Wildkleur kan split voor Mokka- en Roodbruin zijn. Mokka-bruin kan split voor roodbruin zijn. Roodbruin kan als laatste niet split voor wildkleur en mokka-bruin zijn.

Kopkleur

Ik heb er mijn dia archief nog eens op nageslagen en ik moet eerlijk zeggen de kleur was toen toch wel iets

anders dan wat we nu als Mokka- en roodbruin op stok brengen. Er waren toen ook veel meer Roodbruine rijstvogels die qua kleur de naam Isabel toentertijd wel verdiende, we wisten toen niet beter.

We hebben jarenlang geselecteerd op een donkere kopkleur en een zo warm mogelijke lichaamskleur. Eigenlijk wilden we de kopkleur van de mokka-bruine zetten op de lichaamskleur van de roodbruine. Hierdoor is de Roodbruine eigenlijk een beetje in de knel gekomen en komt deze bijna niet meer voor op de tentoonstelling. Wat zijn de

problemen qua kleur bij de Mokka-bruine? Men paren Mokka-bruin x Mokka-bruin vele jaren aan elkaar en men krijgt en slap

Een roodbruine pop goed warm van kleur maar met een zwakke koptekening, met name het bandje onder de witte wangvlek.

Links de roodbruine en rechts de mokkabruine man. Let op de verschillen van de borstkleur en de kopkleur.

bleek en vaak te klein vaak bont vogeltje zoals we deze maar al te vaak op een TT zien. Voor de roodbruine geldt eigenlijk hetzelfde.

Hoe kun je dit verbeteren?

Paar eens terug op een goede wildkleur die van ons als keurmeester weinig opmerkingen en strafpuntjes krijgt bij kleur en tekening. Vooral tekening is wel een belangrijke factor. Mutaties verliezen al snel de strakheid en voldoende scherp aanwezig zijn van de koptekening.

Wat schiet je daar mee op? Je raakt het bonte kinvlekje misschien eens kwijt, de kop en staarttekening worden weer wat dieper van kleur en de koptekening wordt het weer wat strakker en breder onder de witte wangvlek.

Goed dit was even de knuppel in het hoenderhok gooien, laten we nu maar eens kijken wat we kunnen doen om betere vogels op stok te krijgen.

Waar moeten we op letten als we kweekkoppels gaan samen stellen? Als eerste kijk ik altijd naar de kop, keel en nek, de bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep moeten donker bruin zijn bij de

mokka en roodbruin bij de roodbruine. De wangvlek, moet egaal zuiver wit zijn, als dit niet zo is zul je dit in je nakweek weer terug zien, wat volgens mij niet de bedoeling is..

Dekkleur

Dan gaan we de rug- en vleugeldekkleur eens onder de loep nemen, dit moet beigegekleurig met een grijze waas zijn voor de mokkabruine en warm beige voor de roodbruine, de arm- en handpennen zijn iets donkerder van kleur.

Tja hier hebben we ons eerste discussie punt. Wat is beigegekleurig met grijze waas voor een kleur?

Gaat dit meer naar de kleur van de Isabel spitsstaartamadine of meer naar de bruine kant zoals bij zebra vinken. Beide is mogelijk, het is een kwestie van selecteren en accepteren dat we dan bij de staart en kopkleuren een andere kleur zullen moeten toestaan. Doordat de Mokka-bruin met de Roodbruine een Meervoudige Mutatie vormt kun je mokkabruine krijgen die te warm van kleur zijn en teveel naar roodbruin nigen of je krijgt Roodbruine die te koud van kleur

zijn en eigenlijk tussen Mokka- en Roodbruin inzitten.

Je ziet een goede kweek administratie moet je er op na houden om te weten wat je kweekt of wil gaan kweken. Als ik een bepaald kleur type rijstvogel, dwz donkere kop en staartkleur met een donker bruinbeige met grijzige lichaamskleur paar aan een lichter gekleurd type met een warm roodbruine kopkleur en dito staart dan verkrijg ik hier allemaal donker gekleurde vogels uit. De mokkabruine dus die dan weer split is voor Roodbruin. Deze onderling gepaard dan verschijnen ook het lichtere kleurtype met de roodbruine koppen weer terug, de roodbruine dus en de donkere koppen en staartkleur de mokkabruine.

Ja dan de nagelgroei, vaak wil dit nog wel eens een strafpuntje opleveren. Wat kun je er aan doen? Knippen natuurlijk, bij sommige vogels wel elke twee a drie maanden. Als je dit van jongen af aan doet dan groeien de levende delen niet zover door in de nagel.

Man of pop

Tja dan de geslacht herkenning, hier krijg ik erg veel vragen over, ik verwijs >

Links de man en rechts de mokkabruine pop. Beide hebben al een vrij goede koptekening.

Links de warm van kleur zijnde roodbruine man en rechts op de rug gezien de mokkabruine man.

› ze dan altijd naar mijn site www.rijstvogel.nl/geslachten.html daar staan wat afbeeldingen van koppen op en een filmpje met het zingen van een man rijstvogel. Duidelijker kan het niet. Maar een punt van herkenning is dat bij de pop de snavel iets lichter van kleur is, evenals de oogring. Poppen zijn ook wat slanker en de buikkleur is minder diep van kleur. Tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Eigenlijk kun je wel stellen stuur alleen mannen in op de tentoonstelling want poppen zijn fysiek altijd wat minder breed en groot dan de mannen.

Kleur

Dan de kleur, zowel de borst als nek rug- en vleugeldek moeten een zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is wat moeilijker egaal te kweken. Poppen

zijn vrijwel altijd wat lichter van kleur dan mannen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn, dan de bovenkop. Een keel, welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop, heeft de voorkeur maar is in de praktijk vrijwel

Roodbruine man die vrij zwaar in de borst is waardoor het model wat verstoord, kop mag wat grover t.o.v. het lichaam.

niet haalbaar omdat er toch een iets andere vederstructuur op de kop zit dan op de keel. De wangstreep zal bij de rijstvogel Mokkabruine en zeker bij de roodbruine vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm.

De voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkere vlekken in de pennen, vleugelbocht c.q. rug- en vleugeldek, na de tweede jeugdruif zou dit weg moeten zijn. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (keel/kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst. Veelal zien we langgerekte vogels met een platte kop en naar mijn idee een te grove snavel in verhouding met de grootte van de kop. <

Hieronder een snelle herkenning van verschillen tussen de mokka- en de roodbruine.

	Rugdek- vleugeldek	Stuit en bovenstaart dekveren	Staart	Borst	Buik en flank en broekbevedering
Mokkabruin	Beige met grijze waas	Donker Bruin	Donker Bruin	Beigebruin met Grijze waas	Zo diep mogelijk Beige Bruin
Roodbruin	Warm Beige	Donker warm Beige	Bruin	Warm Beigebruin	Zo diep mogelijk warm Beigebruin

Zoals je ziet het grote verschil is dat de mokkabruine kouder van kleur overkomt dan de roodbruine. Eigenlijk willen we altijd wel een zo'n warm mogelijke vogel zien, wat we bij de mokkabruine dus moeten vergeten.

Hoe vererft het dan:

Mokka x Mokka geeft 100 % Mokkabruin

Mokkabruin x Roodbruin geeft Mokkabruin split Roodbruine mannen en Mokkabruine poppen.

Roodbruin x Mokkabruin geeft Mokkabruin split Roodbruine mannen en roodbruine poppen.

Mokkabruin split Roodbruin x Roodbruin geeft Mokkabruine mannen split roodbruin, Roodbruine mannen en Mokkabruine en Roodbruine poppen.

We gaan het hebben over een vogel die in de natuur niet voorkomt. Deze vogelsoort is namelijk een kweekproduct van de mens. Vele generaties is men bezig geweest om deze vogel te verfraaien. De vogel heet Japanse meeuw maar het zijn de Chinezen die met de ontwikkeling van deze vogels zijn begonnen, waarna de Japanners het hebben overgenomen en de soort gebracht hebben tot wat hij nu is.

Kweekproduct

Een van de voorouders is de Spitstaartbronzenman, een lid van de lonchura familie. Deze familie omvat onder andere alle nonnensoorten. Het gaat in het kader van dit artikel te ver om verder op deze hele grote familie in te gaan.

De Spitstaartbronzenman wilde ik wel even noemen omdat van deze vogel best wel veel terug te vinden in de Japanse meeuw. Kijk bijvoorbeeld maar eens naar de buiktekening en het masker van deze vogel.

Omdat we hier te maken hebben met een kweekproduct bestaat er natuurlijk

ook geen wildkleur. Algemeen wordt er vanuit gegaan dat de zwartbruine Japanse meeuw als de wildkleur wordt beschouwd.

Dit is de kleurslag die ik dan ook wilde bespreken aan de hand van het keurbriefje en daar gelijk enkele praktische tips mee bij geven hoe te komen tot een aanvaardbare tentoonstellingsvogel. De Japanse meeuw is een vogel die binnen onze vereniging niet veel op tentoonstellingsniveau wordt gekweekt. Mogelijk dat ze wel gebruikt worden voor de kweek van duurdere of minder goed broedende vogels. Zij worden dan gebruikt als pleegouders. Ze mogen

dus de eieren uitbroeden en de jongen groot brengen. Hiervoor zijn deze vogels al heel veel gebruikt en dit is iets wat nog steeds gebeurt. Eigenlijk is het niet meer nodig om de Japanse meeuwen hiervoor te gebruiken omdat de soorten tropisch vogels waarvoor ze hoofdzakelijk gebruikt werden, zodanig zijn ingeburgerd en gekweekt dat dit dus overbodig is.

Ik dit artikel wil ik alleen stilstaan bij de soort op zich en dan met name bij de kleurslag zwartbruin, de kleur die regelmatig te zien is op de grotere tentoonstellingen.

Omdat deze vogel bij ons op de ten-

toonstelling niet regelmatig aanwezig is, wil ik hem toch even kort omschrijven. Zodoende weten we allemaal waar we het over hebben. De specifieke onderdelen van deze vogel staan aangegeven op de tekening van deze vogel bij dit artikel.

De zwartbruine Japanse Meeuw is een vrij forse vogel die toch een slanke indruk geeft. Zijn rugdek, kop en borst zijn over het algemeen zwartbruin van kleur en de buik laat vanaf de borst tekening zien die doorloopt tot aan de staart. Deze tekening is donker van kleur en in een zogenaamde V-vorm waardoor er een zogenaamd schubefect ontstaat. De staart wordt licht omhoog gedragen. Ook voor deze soort is een standaard-keurbriefje ontworpen. De keuring voor deze vogel is dus een standaard-keuring, wat wil zeggen dat de vogel aan de hand van de standaard-eisen gekeurd dient te worden. We zullen de vogel per rubriek bekijken.

Rubriek 1

Hierbij wordt gekeken naar het formaat, model, houding, conditie en bevedering. De Japanse meeuw is ongeveer 12 cm groot en moet een stevige ronde borst hebben. Ondanks dat het dus een stevige robuuste vogel moet zijn, komt hij toch als slank over. Dit laatste komt door de kleur en de tekening van deze vogel. De vogel moet fier op de stok zitten en zijn kopje opopgericht dragen. Hij/zij moet er eigenlijk bij zitten op een manier van "kijk hier ben ik". De buik/borstlijn moet regelmatig gebogen zijn. Hierbij gaat het nogal eens fout. Regelmatig zijn er Japanse meeuwen te zien die te zwaar zijn in de borst, waardoor de borstlijn niet meer regelmatig gebogen is. Ook komt het voor dat het achterlijf een uitgezakte indruk geeft, met eigenlijk hetzelfde resultaat als hiervoor. U zult begrijpen dat deze laatste twee punten als storende fouten gezien worden en dat er dan afhankelijk van de ernst van de fout gestraft zal worden. De vleugels lopen strak langs het lichaam en moeten op de stuit aansluiten. Vogels die te smal zijn zullen de vleugelpunten op de stuit kruisen en ook dat doet weer ernstig afbreuk

KEURLIJST JAPANSE MEEUWEN

Inzender: _____
 Kleur: _____

Gekeurd volgens Schaal nr.				Rug nr.	Kop nr.	Formaat, model, houding, conditie en bevedering	Grootte en vorm van de kop en snavel (kuif)	Poten	Kleuregelmaticheid en kleurdiepte	Kop-, vleugel- en lichaamtekening	Totaal
1	2	3	4								
30	30	30	30								
10	10	10	25								
5	5	5	5								
35	20	55	40								
20	35	-	-								
Totaal											
Eenheidspunten											
Totaal Generaal											

Behaalde prijs: _____

NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Bemerkingen:

NBVV
2003

Veranderingen maken deze keurlijst ongeeldig
 Datum: _____ De keurmeester:

aan het totaalbeeld van de vogel. Dus ook hier kan voor gestraft worden. De bevedering moet gaaf en strak zijn. Ruipunten zijn een ernstige fout, maar daar kun je als liefhebber het nodige aan doen. Bekijk de vogel namelijk enkele dagen voor het inbrengen goed op deze fout. Zie je dan ruipuntjes dan kun je deze makkelijk verwijderen met een oude tandenborstel. Vaak is het voldoende om even over de ruipunt te wrijven met de borstel en dan zal deze barsten waarna de veer er uit komt. Lukt dit niet dan kan je even met een pincet de huls rond de veer kneuzen en hem dan nogmaals behandelen met de borstel en dan zal het bijna altijd wel lukken. Op zo'n moment kun je ook best even tegen de veren instrijken, als de laatste strek altijd maar met de veren mee is. Na deze behandeling de vogel even bespuiten met wat lauw water uit de plantensproeier en de vogel gaat zichzelf verder verzorgen. Op zich is dit een kleine inspanning voor de liefhebber, die het verschil kan maken tussen het behalen van prijzen of er net buiten vallen. Ruipunten vallen namelijk onder conditie maar hebben natuurlijk ook met de bevedering te maken. Als liefhebber kun je hierbij voorkomen dat een keurmeester punten in mindering moet brengen. In deze rubriek wordt normaal 27 punten gegeven. Blinkt een vogel uit in formaat of model, dan kan er een punt extra gegeven worden. Dit laatste is ook het geval als de vogel in een puike

conditie is. Je ziet dat je als liefhebber hier wat kunt verdienen.

Rubriek 2

Hier wordt gekeken naar de grootte en vorm van de kop en de snavel. Eigenlijk wordt er dan naar gekeken of de kop en navel goed passen bij de rest van de vogel. Doen zich hierbij dan geen storende fouten voor dan wordt de normale waarde toegekend en dat is 8 punten. Op zich komt het niet vaak voor dat er in deze rubriek puntenaf-trek gegeven moet worden.

Rubriek 3

Hier wordt gekeken naar de poten. Deze moeten gaaf zijn en voorzien zijn van vier tenen. Hiervan moeten er drie naar voren en 1 naar achteren gedragen worden. Alle tenen dienen voorzien te zijn van nagels. De tenen moeten stevig om de stok klemmen en de nagels mogen niet te lang zijn. Lange nagels dus even knippen en je verdient weer punten. Poten en nagels mogen uiteraard niet bont zijn. In deze rubriek worden normaal 5 punten gegeven en dat is het maximum.

Rubriek 4

Hier wordt gekeken naar de kleurregelmaticheid en de kleurdiepte. Dit is vaak de rubriek waar het om draait bij de zwartbruine Japanse Meeuw. Deze moet namelijk zo diep mogelijk zwartbruin zijn en dat ont-

toonstelling niet regelmatig aanwezig is, wil ik hem toch even kort omschrijven. Zodoende weten we allemaal waar we het over hebben. De specifieke onderdelen van deze vogel staan aangegeven op de tekening van deze vogel bij dit artikel.

De zwartbruine Japanse Meeuw is een vrij forse vogel die toch een slanke indruk geeft. Zijn rugdek, kop en borst zijn over het algemeen zwartbruin van kleur en de buik laat vanaf de borst tekening zien die doorloopt tot aan de staart. Deze tekening is donker van kleur en in een zogenaamde V-vorm waardoor er een zogenaamd schubefect ontstaat. De staart wordt licht omhoog gedragen. Ook voor deze soort is een standaard-keurbriefje ontworpen. De keuring voor deze vogel is dus een standaard-keuring, wat wil zeggen dat de vogel aan de hand van de standaard-eisen gekeurd dient te worden. We zullen de vogel per rubriek bekijken.

Rubriek 1

Hierbij wordt gekeken naar het formaat, model, houding, conditie en bevedering. De Japanse meeuw is ongeveer 12 cm groot en moet een stevige ronde borst hebben. Ondanks dat het dus een stevige robuuste vogel moet zijn, komt hij toch als slank over. Dit laatste komt door de kleur en de tekening van deze vogel. De vogel moet fier op de stok zitten en zijn kopje opopgericht dragen. Hij/zij moet er eigenlijk bij zitten op een manier van "kijk hier ben ik". De buik/borstlijn moet regelmatig gebogen zijn. Hierbij gaat het nogal eens fout. Regelmatig zijn er Japanse meeuwen te zien die te zwaar zijn in de borst, waardoor de borstlijn niet meer regelmatig gebogen is. Ook komt het voor dat het achterlijf een uitgezakte indruk geeft, met eigenlijk hetzelfde resultaat als hiervoor. U zult begrijpen dat deze laatste twee punten als storende fouten gezien worden en dat er dan afhankelijk van de ernst van de fout gestraft zal worden. De vleugels lopen strak langs het lichaam en moeten op de stuit aansluiten. Vogels die te smal zijn zullen de vleugelpunten op de stuit kruisen en ook dat doet weer ernstig afbreuk

KEURLIJST JAPANSE MEEUWEN

Inzender: _____
 Kleur: _____

Gekeurd volgens Schaal nr.				Rug nr.	Kop nr.	Formaat, model, houding, conditie en bevedering	Grootte en vorm van de kop en snavel (kuif)	Poten	Kleurregelmatigheid en kleurdiepte	Kop-, vleugel- en lichaamtekening	Totaal
1	2	3	4								
30	30	30	30								
10	10	10	25								
5	5	5	5								
35	20	55	40								
20	35	-	-								
Totaal											
Eenheidspunten											
Totaal Generaal											

Behaalde prijs: _____

NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Bemerkingen:

NBVV
2003

Veranderingen maken deze keurlijst ongetijg
 De keurmeester:

Datum:

aan het totaalbeeld van de vogel. Dus ook hier kan voor gestraft worden. De bevedering moet gaaf en strak zijn. Ruipunten zijn een ernstige fout, maar daar kun je als liefhebber het nodige aan doen. Bekijk de vogel namelijk enkele dagen voor het inbrengen goed op deze fout. Zie je dan ruipuntjes dan kun je deze makkelijk verwijderen met een oude tandenborstel. Vaak is het voldoende om even over de ruipunt te wrijven met de borstel en dan zal deze barsten waarna de veer er uit komt. Lukt dit niet dan kan je even met een pincet de huls rond de veer kneuzen en hem dan nogmaals behandelen met de borstel en dan zal het bijna altijd wel lukken. Op zo'n moment kun je ook best even tegen de veren instrijken, als de laatste strek altijd maar met de veren mee is. Na deze behandeling de vogel even bespuiten met wat lauw water uit de plantensproeier en de vogel gaat zichzelf verder verzorgen. Op zich is dit een kleine inspanning voor de liefhebber, die het verschil kan maken tussen het behalen van prijzen of er net buiten vallen. Ruipunten vallen namelijk onder conditie maar hebben natuurlijk ook met de bevedering te maken. Als liefhebber kun je hierbij voorkomen dat een keurmeester punten in mindering moet brengen. In deze rubriek wordt normaal 27 punten gegeven. Blinkt een vogel uit in formaat of model, dan kan er een punt extra gegeven worden. Dit laatste is ook het geval als de vogel in een puike

conditie is. Je ziet dat je als liefhebber hier wat kunt verdienen.

Rubriek 2

Hier wordt gekeken naar de grootte en vorm van de kop en de snavel. Eigenlijk wordt er dan naar gekeken of de kop en navel goed passen bij de rest van de vogel. Doen zich hierbij dan geen storende fouten voor dan wordt de normale waarde toegekend en dat is 8 punten. Op zich komt het niet vaak voor dat er in deze rubriek puntenaftrek gegeven moet worden.

Rubriek 3

Hier wordt gekeken naar de poten. Deze moeten gaaf zijn en voorzien zijn van vier tenen. Hiervan moeten er drie naar voren en 1 naar achteren gedragen worden. Alle tenen dienen voorzien te zijn van nagels. De tenen moeten stevig om de stok klemmen en de nagels mogen niet te lang zijn. Lange nagels dus even knippen en je verdient weer punten. Poten en nagels mogen uiteraard niet bont zijn. In deze rubriek worden normaal 5 punten gegeven en dat is het maximum.

Rubriek 4

Hier wordt gekeken naar de kleurregelmatigheid en de kleurdiepte. Dit is vaak de rubriek waar het om draait bij de zwartbruine Japanse Meeuw. Deze moet namelijk zo diep mogelijk zwartbruin zijn en dat ont-

Bij gepigmenteerde mozaïekkanaries is het relatief gemakkelijker om uit een beperkt aantal kweekkoppels goede tentoonstellingsexemplaren te kweken dan bij klassieke standaardvogels.

Immers bij gepigmenteerde, gemelani-seerde mozaïeken wordt in de kweek praktisch altijd uitgegaan van schimmelvogels, dit in tegenstelling tot (als men denk ik tot resultaat wil komen) de lipochroommozaïeken. Essentieel bij het samenstellen van de kweekkoppels is naast het combineren van het mozaïekpatroon (vogels met masker voor de Type 2 lijn en vogels met een

minder vol masker en oogstreep voor de Type 1 lijn) te letten op de bevedering! In een later artikel zal ik de mozaïekpatronen in het daglicht zetten.

Bevedering

Er zijn 3 belangrijke zaken die men in ogenschouw moet nemen bij de bevedering, te weten:

- de lengte van de bevedering

- de mate van hard en zachtheid
- de intensiviteit

Een veer kan erg lang, hard en tevens vol intensief zijn, waarbij de kleurstoffen volledig doordringen tot in de toppen van de haakjes en baardjes. Graag kijk ik nog wel eens naar postuurkanariespecialisten, die in staat zijn uit praktisch alleen schimmelvo-

anine

deel 2

Rood mozaïek type 1

Duidelijke oogstreep en intensieve schoudertekening, waarbij in onze standaard de Schoudertekening diep van kleur maar wel begrenst moet zijn en zo min mogelijk kleur in de vleugelpennen. Bij de COM geldt ook zo intensief mogelijk, maar moet de schouderwiek zo groot mogelijk zijn.

in dit millennium

kanaries, die veel tijd en aandacht besteden aan het tentoonstellen van schimmelvogels (zowel in vetstof- als melaninevogels - door ze in aparte klasse in te delen) komen deze vogels meer en meer in de belangstelling als showvogels.

De lipochroom mozaïek moet veel intensiever van grondkleur zijn op de specifieke mozaïekonderdelen en zal om dit contrast te krijgen uit veel korter bevederde ouderdieren gekweekt moeten worden.

Jammer genoeg zie ik nog op de tentoonstelling teveel vetstofmozaïeken met veel punten die GEEN diepe, duidelijke schouder- en koptekening hebben, maar wel mooi wit gewassen zijn.

De Azuulfactor

Deze mutatie, een moeilijk woord voor een plotselinge verandering die niet door kruising is ontstaan, heb ik voor het eerst mogen aanschouwen bij mijn bezoek aan de internationale tentoonstelling in Reggio Emilia, Italië.

Alweer ruim 30 jaar geleden bezochten de heren de Blij, Domburg. Stessens en ondergetekende als een van de eerste Nederlanders (en Belg) de show aldaar.

De schellen vielen van de ogen van Jaap de Blij en mijzelf toen wij daar roodagaat mozaïeken zagen ZONDER, of met nauwelijks zichtbaar bruin pheomelanine!

Natuurlijk kochten we direct een aantal van deze "grijze" muizen, want de vorm en grootte van deze vogels was samen met de schuwheid, onrustigheid erg karakteristiek te noemen.

Thuis begonnen we direct deze, overigens matige kweekvogels te paren aan onze bruin overgoten vogels.

De jonge vogels uit deze paring gaven echter alleen met bruine pheomelanine overgoten jongen. Slechts de aan elkaar gepaarde uit Italië meegebrachte

vogels gaven jonge "blauwe" of heldere vogels die in het nest reeds helder waren!

Achteraf bleken dit de eerste Azuulkanaries, die in de nakweek met paringen aan elkaar of terug naar de ouders volop tevoorschijn kwamen. Specifiek kenmerk voor de Azuulfactor is het feit dat de vogels zonder, of met nauwelijks zichtbaar bruin pheomelanine geboren worden en daardoor al vrij snel in het nest zichtbaar zijn.

Wat doet de Azuulfactor?

Zolang er nog geen onderzoek met de elektronenmicroscopie is gedaan en dit door een deskundige is geïnterpreteerd kan NIEMAND nog met zekerheid zeggen wat er precies gebeurt. Persoonlijk geloof ik absoluut niet in een transformatie van bruine naar grijze pheomelanine, omdat er tot nu toe geen blauwe pheomelanine bestaat. Het moet dus een belettende factor zijn die bij de aanmaak van pheomelanine bij de pigmentvorming in werking treedt.

Soms zien we bij vogels met extreem veel pheomelanine een waas over de vogel, wat m.i. waarschijnlijk uitvloeiende eumelanine is of kleurloze cellen kunnen zijn.

De Azuulfactor gekweekt in een Pheo-Inokanarie, een vogel die geen eumelanine kan aanmaken gaf een wit exemplaar te zien.

Het vraagprogramma van de NBvV, dat voor enkele jaren actueel blijft, wordt door de technische commissie vaak in samenwerking met de keurmeestersgroepen gemaakt en bevat momenteel veel vogels met Azuulfactor.

Persoonlijk ben ik van mening dat dit een positieve bijdrage op de ontwikkeling van de nieuwe gepigmenteerde kleurkanarie kan geven, maar ik zal hierop in het vervolg van deze reeks ook enige kanttekeningen plaatsen. <

gels en enkele zgn. "yellows" (intensieve vogels met zeer lange stugge bevedering) prachtige goed gesloten vogels te brengen.

Doordat uit de nateelt van gepigmenteerde mozaïeken praktisch geen intensieve exemplaren

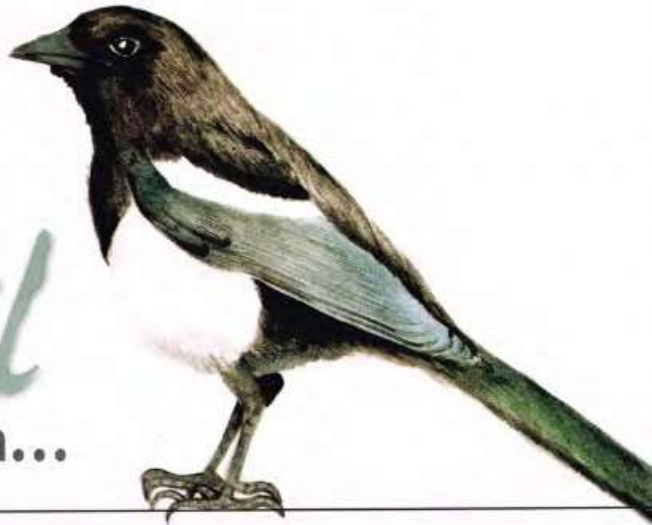
tevoorschijn komen zijn meer vogels mogelijk tentoonstellingsgeschikt.

Voor bijvoorbeeld de kweek van zwartgeel zal slechts een kwart van de jonge zonen intensief zijn en is er duidelijk minder keus. Er van uitgaande dat de popjes te bruin als showvogel zullen zijn.

Dankzij de speciaalclubs voor kleur-

Verskil

moet er wezen...

Het is woensdagmorgen 10 oktober 2012. Op een vriendelijke toon wordt ik gewekt door een verpleegster die met het ontbijt binnen komt. Ik verblijf in het Jeroen Bosch Ziekenhuis in 's-Hertogenbosch. Zal ik voor u vast de gordijnen open doen vraagt ze op met een glimlach.

Buiten is het nog wat grauw en er hangt een grondmist over de polder waarop ik uitkijk. In de verte zie ik wat kraaien en meeuwen rondvliegen en een mager zonnetje komt opzetten. Volgens het weerbericht wordt het toch nog een mooie dag. Na mijn ontbijt en me gewassen te hebben ga ik maar weer op bed zitten en ga verder met het verteren van de nodige infuusvloeistof en bloed.

Verveling

Op de tv is ook niet veel bijzonders en meer naar buiten kijkend dan naar de tv zie ik een paar Eksters en gevecht aan gaan met een Kautje dat kennelijk het voedsel van deze prachtige zwart witte vogels wil stelen. Het geproduceerde geluid wat er bij hoort kan ik niet horen maar dat zal best luidruchtig zijn beide soorten kennende.

Koffietijd

Het loopt stil aan naar 10 uur en het programma koffietijd op RTL 4 dient zich aan. Ik werd nieuwsgierig want in

de aankondiging zag ik een vrouw met een Ekster op haar arm in de kleedkamer van de studio zitten. Normaal zap ik door maar nu omdat ik toch niets anders te doen had bleef ik kijken. De eigenaar van de Ekster blijkt Ellen ten Damme te zijn actrice/zangers die haar rol in de film *The Battle* kwam toelichten. Ze vertelde dat ze de Ekster had gevonden op straat toen hij nog klein was en hem toen mee genomen had. Het beestje kan vliegen en in vertrouwde omgeving vliegt hij los. Hij gaat overal mee naar toe. Breduit was de vogel op het scherm zichtbaar met aan zijn pootje een leren riempje zodat hij niet weg kon vliegen. Duidelijk was ook zichtbaar dat het om een ongeringde vogel ging. Het programma was afgelopen en ik zonk in gedachten weg. Het beeld van Harry Potter kwam bij me boven. In deze films kwam de Uil als hype naar voren met het gevolg dat men nu aan een overschot zit aan gefokte uilen en uit nest geroofde uilen. U leest en hoort er dagelijks over.

Verder terug denkend dat we vroeger in mijn jeugd ook wel een tam Kautje, Ekster of Vlaamse Gaai met de hand groot brachten en hem allerlei woordjes of kunstjes leerde kwam ik in gedachten bij allerlei negatieve publicaties van de vogelbescherming over het vangen van vogels en de Wet Dieren Welzijn. Maar ook bij de gedachte dat deze actrice wel eens voor de volgende hype kan gaan zorgen door zo openlijk rond te lopen met een Ekster aan een riempje. Gelukkig weten we dat Eksters en Kraaiachtige niet zo snel kweken in een volière als Uilen en zal het zo'n vaart ook wel niet lopen maar toch. Ook schoot mij de herinnering weer binnen dat de AID een controle uitvoerde waarbij ongeringde Europese vogels in beslag werden genomen en de eigenaar een fikse boete kreeg en meteen een strafblad had. Maar kennelijk geldt dat niet voor bekende Nederlanders die mogen met een tamme ongeringde Ekster op hun arm rond lopen als een soort modeverschijnsel.

Regels

Verskil moet er wezen. Wij moeten ons aan de regelgeving houden (terecht overigens) en ben je bekend dan wordt er niet ingegrepen. Gelukkig weten wij wat onze mooie hobby inhoud en staan we achter de regelgeving van de Europese cultuur vogels. <